

Auksjonarius Borg solgte flyktningebo

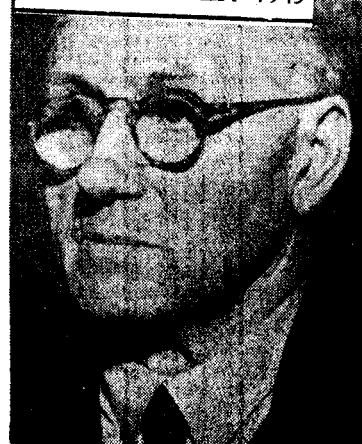
for 1 mill. kroner

Førte ikke fortegnelse over kjøperne. Står derfor personlig ansvarlig

Bøkene i vill uorden. Påtalemyndigheten mener at han har gjemt bort store verdier

DAGBLADET,

19. DESEMBER 1945

Borg i retten i dag.

Under okkupasjonen drev auksjonarius Carl Johan Borg en utstrakt omsetning av eiendeler som statspolitiet og likvidasjonsstyret hadde beslaglagt hos nordmenn av politiske grunner. Til sammen har han solgt for om lag en million kroner.

I dag ble Borg fremstilt i lagmannsretten under lagmann Sölemss administrasjon tiltalt etter straffelovens §§ 86, 270 og 271.

Han erkjente seg ikke straffskyldig etter tiltalen.

MEDLEM AV NS.

Carl Johan Borg, som er født i 1891, meldte seg inn i NS i 1941. Før krigen sto han tilsluttet Fedrelandslaget. Borg meldte seg frivillig inn i NS, og en må gå ut fra at han gjorde det for å gå helt inn for partiets politiske linje, sa aktor, statsadvokat Brynjulf Bull. Som bevis på Borgs politiske innstilling dokumenterte aktor en artikkel som Borg offentliggjorde i den svenske nazistavisen «Sverige Fritt» under okkupasjonen. Denne artikkelen var en hyllest til Quisling og NS og en nedrakking av de lovlige myndigheter.

Aktor la videre fram et brev som Borg skrev til Jonas Lie i sin tid og takket for alle de glimrende talene «politiministerens» hadde holdt.

BARE BESLAGLAGTE BO

Borgs vesentligste bistand består imidlertid i et annet forhold nemlig at han frivillig solgte de eiendelene som nazimyndighetene stjal fra gode nordmenn. Denne virksomheten begynte i august 1942 da han solgte eiendelene til Monrad Aass. Etter den tiden gikk det slag i slag, og i 1943—44—45 solgte Borg nesten ikke noe annet enn beslaglagte bo.

SVINDEL

Borgs bøker er i vill uorden fra disse årene, men etter hva revisor i firmaet har opplyst må det være blitt

— Fortsettes 6 side

solgt flyktningebo for om lag 1 million kroner.

De oppgavene som en har viser at Borg har hatt usedvanlig lave inntekter i disse årene. Aktor mente det var all grunn til å tro at Borg hadde unnlat å bokføre en rekke salg, og at han også hadde gjemt bort større beløp. — Under krigen gjorde Borg ikke mindre enn fire reiser til Sverige. Hver gang brakte han med seg verdifulle malerier som ble solgt.

I tiltalebeslutningen er tatt med to tilfelle hvor Borg bevislig har gitt feilaktige opplysninger til to kunder.

Fru Jenny Dahl, som i alle år hadde vært kunde hos Borg — kjøpte under okkupasjonen en del kunstgjenstander. Borg garanterte at det ikke var kommet fra beslaglagte bo.

Etter freden viste det seg at Borg hadde løyet og fru Dahl måtte levere gjenstandene tilbake til de rette eierne som var skipsreder Lorenzen, direktør Eger og professor Nicolaysen.

Fru Alfhild Pedersen kjøpte under okkupasjonen et soveværemøblement hos Borg. Hun spurte på forhånd om det kom fra et flyktningebo, men Borg benektet det.

Også hun har måttet levere møblemet tilbake til den rette eieren.

PERSONLIG ANSVARLIG

I sin orientering nevnte aktor at Borg ikke hadde ført fortegnelse over kjøperne, da en må regne med at det blir umulig å skaffe til veie noe særlig av de beslaglagte boene han har solgt. — Borg er derfor personlig ansvarlig for den skaden som han har påført eierne. — Skaden blir anslått til 1 million kroner.

Dette beløpet svarer til hele bruttoomsetningen, men det vil likevel bli nedlagt påstand om inndragning da en går ut fra at Borg har gjemt bort større beløp og verdigjenstander.

FØRSTO IKKE DET VAR GALT

Lagmannen gikk deretter over til avhøringen og stilte tiltalte det vanlige spørsmålet om hvorfor han medte seg inn i NS.

Borgs svar var også det vanlige. — Jeg gikk inn i partiet da jeg forsto det slik at det var den eneste rette veien å gå for at Norge skulle bli fritt.

— Hvem påla Dem å selge flyktningebo?

— Jeg ble en dag innkallt til statspolitiet Marthinsen som sa at jeg skulle selge boene etter de nordmennene som flyktet ulovlig fra landet.

— Hvorfor akkurat Dem?

— Jeg var spesialist i boer, og Marthinsen mente vel at jeg var den mest kvalifiserte til å gjøre det.

— De syntes ikke det var galt å selge disse boene?

— Jeg tenkte ikke noe videre over det. Hadde jeg fått høre fra London at det var galt å gjøre det ville jeg ha forsøkt å unngå det.

— Hadde De radio?

— Ja, det hadde jeg, men jeg hørte aldri på London.

— Viste De hvorfor eierne av boene hadde reist ut av landet?

— Nei, det viste jeg aldri.

— Har De noen gang fortalt kundene Deres at det de kjøpte ikke var fra flyktningebo enda det var det?

— Nei, det har jeg aldri. Det fru Dahl og fru Pedersen har fortalt er ikke sant.

Aktor: — Har De talt med verdier til Sverige?

— Bare noen malerier og en del aksjer. Maleriene ble solgt i Göteborg. Aksjene ble deponert.

Forsvareren, h.radv. M. Sars: — Hvorfor skrev De denne artikkelen i Sverige Fritt?

— Jeg skrev den på oppfordring for å slå i hjel de ryktene som gikk i Sverige om at vi spiste katter og lignende.

Skulle jeg ha skrevet artikkelen i dag, ville den ha blitt ganske annerledes. Jeg har lært en del under disse årene og har forstått at jeg er blitt ført bak lyset.

— Har De gjemt bort verdier?

— Nei, det ble ført regnskap, og det var umulig å gjemme bort noe.

Borg fortalte videre at det var en periode han solgte svært få bo. Årsaken var — viste det seg senere — at de andre auksjonsforretningene i byen hadde klaget over at Borg fikk så mange boer. De mente at det var urettferdig og de fikk da en hel del boer.

— Fortsettes siste side —

«Ministrene» Lippestad og von Hirsch, «byfoged» Christie og «general» Marthinsen var Borgs kunder

Boets tilsynsmann

mener at verdier er skjult i Sverige.

Kasserersken prøver å dekke sjefen sin

— Fortsatt fra 6. side —

VITNEAVHØRINGEN

Fru Nancy Pettersen var kasserer hos Borg under hele okkupasjonen. Hun kjente godt til at Borg solgte beslaglagte boer som vesentlig kom fra likvidasjonsstyret.

Aktor: Hadde De inntrykk av at han prøvde å unngå å få disse boene?

— Det vet jeg ikke. Bare en gang nektet han at han kunne ikke nekte ellers ville han miste bevilgningen.

— Likte han å få disse boene?

— Det vet jeg ikke.

— Til politiet har De forklart at han alltid var begeistrert når lassene kom.

— Det kan jeg ikke huske.

— Kan De nevne noen av de mest celebre kundene hos Borg under okkupasjonen?

— Det kan jeg ikke huske.

— Til politiet har De nevnt «ministrene» Lippestad og von Hirsch, «byfoged» Christie og «general» Marthinsen.

— Ja, de kjøpte.

— Kjenner De til at Borg var i Sverige under okkupasjonen og hadde med seg verdigjenstander?

— Ja, han var i Sverige.

— Til politiet har De forklart at han hadde med seg malerier av svenske kunstnere som han skulle omsette for å få valuta.

— Ja, jo.

— De plikter å forklare Dem her også, selv om Borg er til stede.

BORG LØY

Fru Jenny Dahl fortalte at hun under okkupasjonen hadde kjøpt et salongmøblement og et soveværemø-

blement hos Borg som hun senere har måttet levere tilbake. Det representerte en verdi av omtrent 2000 kroner. Fru Dahl hadde forstått Borg slik at møblementene ikke var flyktningebo. Hun visste heller ikke at Borg var NS.

Fru Alfhild Pedersen kjøpte i 1943 et spisestuemøblement hos Borg. På forhånd spurte hun Borg om møblemet skrev seg fra et flyktningebo. Borg benektet det og sa at det tilhørte et ungt ektepar som skulle skilles.

VERDIER I SVERIGE

Statsautorisert revisor Olaf Ajer har gjennomgått Borgs bøker. Han bekræftet at Borgs omsetning av flyktningeboer svarer omtrent til 1 million kroner.

Tilsynsmannen for Borgs bo, høyesterettsadvokat Ivar Vik fortalte at det hadde vært meget vanskelig å bringe på det rene Borgs formuesforhold. Borg selv har ikke gitt en eneste opplysning. Foreløpig er en kommet fram til en nettoformue på om lag 65000 kroner.

Aktor: — Mener De at det fins midler som ikke er kommet fram?

— Jeg anser det for sannsynlig at Borg har anbrakt midler hos sin søster i Sverige.